

EXPUNERE DE MOTIVE

Legea nr.32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor conține reglementări depășite în raport cu dispozițiile Constituției din 1991, cu legislația adoptată după 1990 și cu noile realități social-economice.

Perimarea reglementării-cadru a contravențiilor a determinat o serie de modificări aduse Legii nr.32/1968, în condițiile în care unele texte din lege au fost declarate neconstituționale, prin Deciziile Curții Constituționale nr.35/1993 și nr.90/1999, ori au făcut obiectul recursului în interesul legii admis de Curtea Supremă de Justiție – Secțiile Unite, prin Decizia nr.4/2000.

Astfel, se impunea adoptarea unei noi reglementări-cadru în materie, care să prevadă mai clar competențele autorităților care pot stabili faptele ce constituie contravenții, sancțiunile principale și complementare ce pot fi aplicate, persoanele împuternicate să constate contravențiile și să aplique sancțiuni.

Ordonanța Guvernului privind regimul juridic al contravențiilor este structurată pe șase capitole.

Capitolul I - “Dispoziții generale” - conține reglementări privind definirea contravențiilor, actele normative prin care se pot stabili contravenții, subiectele răspunderii contravenționale, sancțiunile principale și sancțiunile complementare ce pot fi aplicate, cauzele care înlătură răspunderea contravențională, prescripția aplicării și executării sancțiunii.

Spre deosebire de legislația anterioară, în prezentul act normativ, răspunderea persoanei juridice nu mai este privită ca o excepție. De asemenea, a fost prevăzută în mod expres sancțiunea închisorii contravenționale cu

posibilitatea transformării acesteia în sanctiunea obligării contravenientului la prestarea unei activități în folosul comunității, a fost lărgită sfera sanctiunilor complementare și au fost clar precizate cauzele care înălătură răspunderea contravențională.

În capitolul II - “Constatarea contravenției” - au fost stabilite persoanele îndreptățite să constate contravențiile și să aplique sanctiunile, condițiile de formă și de fond ale actului de constatare, precum și mijloacele procedurale prin care contravenientul se poate apăra față de eventualele abuzuri ale agentului constatator.

Capitolul III - “Aplicarea sanctiunilor contravenționale” - reglementează regula generală potrivit căreia agentul constatator are competența de a stabili contravenția și de a aplica sanctiunea, situațiile de excepție când sanctiunea se aplică de alte persoane, precum și identificarea agentului sancționator în aceste cazuri.

Ordonanța conține precizări privind circumstanțierea sanctiunilor, aplicarea acestora în cazul în care aceeași persoană săvârșește mai multe contravenții, modalitățile de stabilire a despăgubirilor și condițiile în care operează confiscarea, în raport cu dispozițiile constituționale. S-a prevăzut în mod expres obligația comunicării procesului-verbal de contravenție persoanei vătămate și, după caz, persoanei căreia îi aparțin bunurile supuse confiscării.

Capitolul IV - “Cările de atac” - conține reglementări mai detaliate privind termenul de exercitare a căilor de atac, procedura prealabilă la organul din care face parte agentul constatator, instanța competentă și reguli de procedură. A fost prevăzută obligația instanței de a motiva hotărârea de soluționare a plângerii, precum și posibilitatea pentru recurrent de a susține oral motivele de recurs în fața instanței.

Capitolul V - “Executarea sancțiunilor contravenționale” - precizează organele competente să ceară punerea în executare a sancțiunilor contravenționale și modalitățile de executare a acestora.

Capitolul VI - “Dispoziții speciale și tranzitorii” - conține unele reglementări speciale privind contravențiile săvârșite de militarii în termen, precum și cele săvârșite de cadrele militare și angajații civili din Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne și alte organe ale administrației publice care au structuri militare, în legătură cu serviciul.

De asemenea, ordonanța conține dispoziții tranzitorii privind soluționarea litigiilor în curs.

Actul normativ a urmărit să asigure armonizarea actelor normative asupra stabilirii și sancționării contravențiilor, în conformitate cu standardele legislative interne și internaționale.

Totodată, la elaborarea ordonanței au fost avute în vedere și rapoartele și avizele comisiilor parlamentare sesizate cu proiectul de lege având același obiect de reglementare și aflat în dezbaterea Camerei Deputaților.

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmit proiectul de lege alăturat, în vederea aprobării Ordonației Guvernului privind regimul juridic al contravențiilor, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

